

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

M. Š., IČ: X,
se sídlem Y,
zastoupeného advokátem JUDr. Bc. Milanem Čmelíkem
se sídlem Lidická 405/3, Jablonec,

proti

žalovanému

Ministerstvo financí
se sídlem Letenská 525/15, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2021, č. j. MF-21819/2021/3902-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím ze dne 13. 9. 2021, č. j. FAU-80361/2021/0 32, Finanční analytický úřad (dále také jako „správní orgán prvního stupně“ nebo „FAÚ“), jako orgán příslušný podle § 52 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „AML zákon“) v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) uložil žalobci pokutu ve výši 95 000 Kč, a to podle § 44 odst. 2 AML zákona.
2. Správní orgán prvního stupně takto rozhodl poté, kdy dospěl k závěru, že žalobce spáchal přestupek neplnění povinností při identifikaci a kontrole klienta podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona, kterého se dopustil tím, že jako osoba oprávněná ke směnářské činnosti, tedy povinná osoba podle § 2 odst. 1 písm. b) bod 10 AML zákona, porušil povinnost uloženou v § 7 odst. 1 AML zákona, neboť v rámci kontrolní směny převyšující hodnotu 1 000 EUR neprovedl ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) AML zákona dne 13. 8. 2020 ve 12:52 hodin v provozovně na adrese K., T., při prodeji valut (z pohledu směnárníka) ekvivalentu tuzemské měny ve výši 35 000 Kč (odpovídající směnné částce ve výši 1 302 EUR) identifikaci klienta, předmětné povinnosti se vyhnul tím, že požadovanou směnu formálně rozdělil na 2 prodejní doklady ve výši 500 EUR a 802 EUR.
3. Žalobce podal proti rozhodnutí FAÚ odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce v podané žalobě vznesl tři žalobní námitky:
  - a) napadené rozhodnutí je nezákonné, jeho nezákonnost spočívá v nesprávném posouzení právní otázky správním orgánem v předcházejícím řízení;
  - b) v řízení došlo k vadám spočívajícím v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost;
  - c) rozhodnutí je nepřezkoumatelné, nepřezkoumatelnost při tom spočívá v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před správním orgánem, kdy taková vada mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
5. Žalovaný podle žalobce vůbec neprokázal, že se předmětný skutek stal, o vině žalobce nebyly předloženy žádné relevantní důkazy. Žalobce má za to, že žalovaný postupoval v

rozporu se základními zásadami správního řízení, když nedostatečně zjistil skutečný stav věci nezbytný pro vydání rozhodnutí.

6. Žalobce má za to, že v dané věci došlo k porušení zásady materiální pravdy.
7. Žalobce současně namítá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, obsahuje chybný popis provozovny, chybí objasnění zásadních rozporů ve výpovědích svědků, otevírací doba provozovny atd.
8. Správní orgán rovněž vůbec nerespektoval zásadu *in dubio pro reo*.
9. Žalobce namítl, že nesouhlasil již se závěry protokolu o kontrole ze dne 11. 9. 2020. V protokolu o kontrole je uvedeno, že dne 13. 8. 2020 ve 12:52 hod. bylo přistoupeno ke kontrolnímu nákupu a žalobce byl požádán v anglickém jazyce o prodej valut v ekvivalentu tuzemské měny ve výši 35.000,--Kč. Po vyslovení požadavku měl žalobce předat požadované valuty, kdy směnárník údajně nepožadoval od nakupujícího jakýkoliv doklad pro ověření jeho totožnosti. Žalobce má za to, že nic takového v řízení nebylo prokázáno, a to i přes provedené výslechy Mgr. F. H. a Ing. A. M., jichž se žalobce vzhledem ke své finanční situaci, vládním opatřením proti nemoci COVID 19 a svému zdravotnímu stavu nemohl zúčastnit.
10. Žalobce k tomu dále namítl, že žalovaný sice připouští, že ve výpovědích svědků byly nepřesnosti a odlišnosti, tyto rozpory ovšem bagatelizuje. Podle názoru žalobce navíc žalovaný nepřípustným způsobem dovozuje za tyto svědky, co chtěli říct tak, aby tyto skutečnosti odpovídaly konečnému závěru správního orgánu o vině žalobce.
11. Výpovědi svědků totiž fakticky potvrzují tvrzení žalobce, že v 12:52 neproběhla žádná kontrola, nebyla žádná kontrola zahájena, provozovna obviněného byla uzavřena. U přepážky směnární k žádné směně nedošlo. Žalobce se proto nemohl dopustit přestupku.
12. K výpovědi svědkyně M. žalobce namítl, že Ing. M. uvedla, že „*v době mojí obhlídky se v provozovně obviněného nikdo nenacházel....* nebo „*v provozovně jsem nikdy nebyla*“, podle žalobce tak není jasné, na jakém základě považuje žalovaný i správní orgán prvního stupně výpověď svědkyně jako usvědčující důkaz. Netuší, jak mohla tato osoba vůbec podepsat kontrolní protokol. Tato osoba nemohla logicky nic vidět, nemohla nic slyšet. Její výpověď je nekonzistentní (uvádí, že v autě si valuty opět přepočítala, proč by si je opětovně přepočítávala, když tak dosud nemohla učinit? Měla je již před zahájením kontroly?!). K této části výpovědi svědkyně se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevyjadřuje a v této části je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
13. Výpověď svědkyně žalobce dále konfrontoval s výpovědí svědka H., který uvedl, že: „*kontrolní nákup jsme v provozovně obviněného provedli s kolegyní Ing. A. M., a to na základě pověření ředitelky Právního odboru Finančního analytického úřadu*“, žalobce namítá, že tvrzení svědka je zcela zřetelně v rozporu s výpovědí Ing. A. M., která uvedla, že v provozovně nikdy nebyla.
14. Podle žalobce pan Mgr. F. H. mohl vstoupit maximálně do vedlejší provozovny, což potvrzují doklady z cestovní agentury. Správní orgán prvního stupně se však s těmito rozpory vůbec nevypořádal.
15. Jak dále uvedl, kontrolující člen kontrolní skupiny Mgr. F. H. byl u kontrolované osoby v objektu již několikrát v minulosti za účelem nákupu (žalobce podniká i v jiných podnikatelských oborech). Mluvil česky, nikoli anglicky. Žalobce se člen kontrolní skupiny dotazoval, zda směnárna funguje, proč je zavřena. Žalobce mu popravdě sdělil, že je zavřeno z důvodu pandemie COVID 19, že v regionu nejsou turisté. Dotazoval se i na to, kolik by

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

obdržel peněz za konkrétní částky v eurech a dotazoval se i na možnost zakoupení konkrétních zájezdů. Žalobce mu požadované informace poskytl. Od jiných směnárníků (a to i prostřednictvím sociálních sítí) znal žalobce již před předmětnou kontrolou totožnost člena kontrolní skupiny. Žalobce je proto přesvědčen, že nebyla naplněna materiální podmínka správního trestání.

16. Z vyžádaných výkazů směnářenských obchodů za rok 2020 zaslaných ČNB vyplývá v souhrnných údajích částka 0 Kč (tj. žádná směna, zavřeno kvůli pandemii COVID 19). Žalobce namítl, že k těmto údajům správní orgán vůbec nepřihlédl.
17. K samotnému popisu skutku pak žalobce namítl, že v den 13. 8. 2020 v předmětný čas 12:52 hod. byla směnárna zavřena, žalobce proto nesouhlasí se závěry uvedenými v napadeném rozhodnutí. V období od 11-13.hod. má (navíc) žalobce (vždy) přestávku na oběd. Žalobce nerozumí závěru žalovaného, že je nelogické, aby měl žalobce přestávku na oběd, když je zavřeno. Je zcela pochopitelné, že v době přestávky na oběd není možné realizovat směnářenské obchody, ať již je daný den otevřeno či zavřeno.
18. Pokud svědci H. a M. shodnými výrazy uvedli, že si otevírací dobu ověřili z veřejně dostupných zdrojů, tak již ovšem neuvedli, z jakých veřejně dostupných zdrojů si měli otevírací dobu žalobce ověřovat. Pokud žalovaný uvádí webové stránky města T., tak na těchto stránkách o směnárně žalobce nelze nic nalézt. Co se týče idatabase.cz, tak údaje zde uvedené nejsou aktuální a nikdy nebyly žalobcem autorizovány.
19. Výpovědi svědků nemají oporu v objektivní realitě. Mgr. H. popisuje provozovnu žalobce zcela nepřesně. Patrně si ji spletl s úplně jinou provozovnou, možná v jiném městě. Mgr. H. objektivně nemohl vidět žádný bok trezoru (žalobce v provozovně žádný nemá), svědek těžko může pravdivě hovořit o zadní části provozovny, za situace, kdy žádná zadní část provozovny neexistuje atd. K těmto argumentům žalovaný opět nic neuvádí a zcela je přechází. I v této části je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
20. Napadené rozhodnutí vůbec nereflektuje skutečnost, že doklady vůbec nejsou ze směnárny, je na nich razítko cestovní agentury. Žalobce má pro směnárnu jiné doklady. Zarážející rovněž je, že jejich čísla na sebe ani nenavazují. Žalovaný k tomuto uvádí pouze, že není zřejmé, z jakého důvodu by zaměstnanci Finančního analytického úřadu opatrovali doklady razítkem cestovní agentury. Žalobce má za to, že pokud tak pracovníci FAÚ učinili, nelze to klást k tíži žalobce.
21. V závěru žaloby žalobce brojí proti výši uložené pokuty. Jak uvedl, výše uložené pokuty je pro žalobce naprosto likvidační, a to za situace, kdy kvůli opatřením vlády neměl od roku 2020 přes rok téměř žádné výdělků a podnikání je pro něj dlouhodobě ztrátovou záležitostí. Za situace, kdy žalobce nemá dlouhodobě na účtu prostředky na sociální či zdravotní pojištění, představuje pro něj uložení takto obrovské pokuty pomyslný poslední hřebíček do rakve. Finanční situaci žalobce dokládají daňová přiznání. Daný region je stále v současné době z hlediska cestovního ruchu zcela paralyzován a dlouhotrvající doslova bídná situace vedla jen k dalšímu zadlužování žalobce i vůči rodinným příslušníkům, kteří mají to štěstí, že disponují zatím stálým příjmem.
22. Pokud je v napadeném rozhodnutí opětovně zmíněna možnost splátek, tak je třeba konstatovat, že i potenciální splátky je třeba hradit a žalobce již netuší, z jakých prostředků by tak měl činit, aniž by nastalo neuvízl v tzv. dluhové spirále. Žalobce každým dnem bojuje v těžce zkoušeném regionu v době bezprecedentní krize o holé přežití a o zajištění základních životních potřeb.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
24. Jak uvedl, pokud jde o výpovědi obou svědků, hodnotil je žalovaný v jím vedeném odvolacím řízení jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a shledal je dostatečně věrohodné, navzájem se logicky doplňující a bez zásadních rozporů. K námitce týkající se výsledku svědka Mgr. F. H., který uvedl, že kontrolní nákup v provozovně provedl s kolegyní Ing. A. M., přičemž ta dle své výpovědi v provozovně nebyla, je zřejmé, že se jedná o nesprávně zvolené vyjádření způsobené tím, že předmětná kontrolní skupina měla dva členy, a to právě Mgr. F. H. a Ing. A. M. Z obsahu obou výpovědí i kontrolního protokolu je zřejmé, že se ze strany Mgr. F. H. jedná pouze o nesprávně zvolenou slovní formulaci a nikoli o vědomou lež, neboť již v následujících větách vysvětluje, že jeho kolegyně šla na obhlídku provozovny a teprve poté co se vrátila a ujistila jej, že je provozovna otevřena, vstoupil do provozovny, přičemž od tohoto okamžiku o své kolegyni více nehovoří.
25. Stran žalobcem tvrzeného rozporu v čase, kdy dle výpovědi Mgr. F. H. vstoupil do provozovny odvolatele v 12:35 hodin, zatímco na rozhodnutí je uveden čas přestupku 12:52 hodin, je uvedený rozpor vysvětlen samotným Mgr. F. H., který v téže výpovědi uvádí, že na směnárníka musel čekat zhruba 15 minut. Pokud jde o výpověď Ing. A. M., ta doplňuje okolnosti provedené kontroly, kdy potvrzuje, že kontrolní skupina byla dne 13. 8. 2020 do T. vyslána, dojela tam, ověřila skutečnost, že směnárna byla otevřená, že Ing. A. M. předala Mgr. F. H. finanční prostředky na provedení směny, že Mgr. F. H. vešel do směnárny a že po provedení směny předal směněné valuty Ing. A. M.
26. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí je přezkoumatelné, v řízení nebyla porušena zásada materiální pravdy, ani nebyl prolomen princip *in dubio pro reo*.
27. Pokud jde o výši uložené pokuty, orgán prvního stupně si opatřil informace z České národní banky a Finančního úřadu pro Liberecký kraj. Z výkazů směnářenských obchodů zaslaných Českou národní bankou za rok 2019 vyplývá, že byly uskutečněny v celkovém objemu nákup 2 831 976,- Kč a prodej 2 831 976,- Kč. Z přiznání k dani z příjmů fyzických osob za roky 2018 a 2019 vyplývá, že příjem žalobce v roce 2018 ze samostatné činnosti činil 136 524,- Kč a příjmy z nájmu 105 528,- Kč. V roce 2019 příjem žalobce ze samostatné činnosti činil 185 699,- Kč a příjem z nájmu 68 312,- Kč. Pokuta byla uložena v 9,5% její maximální možné výše, nelze ji proto pokládat za likvidační. Žalobce byl upozorněn na institut posečkání a možnost rozložení pokuty na splátky a to na dobu max. šesti let, což by v případě žalobce činilo zhruba 1320,- Kč měsíčně.

III.

Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Z obsahu správního spisu se podává, že pověřením ze dne 6. 8. 2020 byli provedením kontroly pověřeni pracovníci finančního analytického úřadu Ing. A. M. Mgr. F. H. Z obsahu záznamu o úkonech předcházejících kontrole ze dne 14. 8. 2020 vyplývá, že kontrola byla zahájena dne 13. 8. 2020 k provedení kontrolního nákupu valut v ekvivalentu české měny

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ve výši 35 000 Kč u žalobce jako podnikající fyzické osoby. Směnárenská provozovna se nacházela na adrese Y.

30. V protokolu o kontrole ze dne 11. 9. 2020, č. j. FAU-79444/2020/032, je uvedeno: „*V provozovně kontrolované osoby bylo přistoupeno k provedení kontrolního nákupu. Pracovník na přepážce směnární byl požádán kontrolujícím v anglickém jazyce o prodej valut v ekvivalentu tuzemské měny ve výši 35 000 Kč z pohledu směnárníka. Po vyslovení tohoto požadavku, kontrolující směnárníkovi předal hotovost ve výši 35 000 Kč. Následně směnárník kontrolujícímu předal současně valuty ve výši 1 302 EUR, rozdíl v ceně ve výši 2 Kč a 2 samostatné doklady, konkrétně doklad číslo 11.79 vystavený na částku 500 EUR tj. 13 440 Kč a doklad 11.81 vystavený na částku 802 EUR tj. 21 558 Kč, a to při deklarovaném kursu 26, 88 Kč za 1 EUR. Směnárník během obchodu nepožadoval od kontrolující jakýkoliv doklad pro ověření totožnosti. Průběh úkonu zpovzdálí sledovala další kontrolující.*“
31. Následně byla se žalobcem zahájena kontrola, a to oznámením ze dne 14. 8. 2020. Žalobce proti protokolu o kontrole podal námitky, v nichž uvedl, že ve skutečnosti byl kontrolující člen kontrolní skupiny Mgr. F. H. u kontrolované osoby (žalobce) v objektu již několikrát v minulosti za účelem nákupu byl (kontrolovaná osoba podniká i v jiných podnikatelských oborech). Vždy mluvil česky, nikoliv anglicky. Kontrolované osoby se člen kontrolní skupiny dotazoval, zda směnárna funguje, proč je zavřená. Kontrolovaná osoba mu popravdě sdělila, že je zavřeno z důvodu pandemie Covid-19, že v regionu nejsou turisté. Dotazoval se i na to, kolik by obdržel peněz za konkrétní částky v eurech a dotazoval se i na možnost zakoupení konkrétních zájezdů. Kontrolovaná osoba mu požadované informace poskytla. Od jiných směnárníků (a to i prostřednictvím sociálních sítí) kontrolovaná osoba zjistila totožnost člena kontrolní skupiny, tedy totožnost člena kontrolní skupiny již znala. Jednalo by se tedy o kontrolu klienta, který již byl identifikován. Dne 13. 8. 2020 v 12:52 byla směnárna zavřená, kontrolovaná osoba proto nesouhlasí se závěry uvedenými v protokole. V období od 11 do 13 hodin má kontrolovaná osoba přestávku na oběd.
32. Správní orgán prvního stupně podaným námitkám nevyhověl. Konstatoval, že i kdyby žalobce kontrolující osobu osobně znal, nezbavuje ho to povinnosti ověřit identitu klienta, pokud hodnota obchodu přesahuje částku 1 000 EUR. Pokud jde o otázku otevírací doby provozovny, konstatoval, že dne 13. 8. 2020 a v 12:52 hodin byla směnárna otevřena, tato skutečnost vyplývá z dokladů o provedené směně a rovněž je prokázána přítomností kontrolujících osob.
33. Následně správní orgán prvního stupně vydal příkaz ze dne 11. 1. 2021, č. j. FAÚ-3021/2021/032, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku neplnění povinností při identifikaci a kontrole klienta podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona a byla mu uložena pokuta 150 000 Kč. Žalobce proti příkazu podal odpor, v němž namítl, že v předmětnou dobu byla směnárna zavřená, vydané lístky nejsou ze směnární, je na nich razítko cestovní agentury a jejich čísla na sebe nenavazují. Kontrolující osobu zná, jednalo se tedy o klienta, který již byl identifikován a nebyla proto naplněna materiální podmínka trestnosti.
34. Správní orgán prvního stupně následně v dalším řízení vyžádal informace o žalobci jako podnikající osobě. Z informací poskytnutých Českou národní bankou vyplývá, že žalobce podniká v oboru „nákup a prodej cizí měny“, výše obchodů v roce 2019 činila 2 831 976 Kč, v roce 2020 0. Dále byla vyžádána daňová přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2018 a 2019. Žalobci bylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí, a následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. Správní orgán vydal rozhodnutí o přestupku ze dne 3. 5. 2021, pod č. j. FAÚ-37896/2021/032, žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku neplnění povinností při identifikaci a kontrole klienta podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona a uložil mu pokutu 100 000 Kč.
36. Žalobce podal proti příkazu odvolání, ve kterém opětovně namítl, že směnárna byla v rozhodné době zavřena; vydané lístky nejsou ze směnárny, je na nich razítko cestovní agentury, přičemž pro směnárnu má jiné doklady a čísla těchto lístků na sebe nenavazují. Rovněž znovu namítl, že kontrolující osobu F. H. již z dřívějšíka zná, tedy jednalo se o osobu, jejíž identita nebyla žalobci neznámá a nebyla tedy naplněna materiální podmínka správního trestání.
37. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 7. 2021, č. j. MF-21819/2021/3902, k odvolání žalobce rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný vyhověl námitce žalobce směřující k porušení zásady materiální pravdy.
38. V dalším řízení byl proveden výslech svědkyně Ing. A. M., která uvedla: „(...)Po zaparkování jsem si já sama šla prohlédnout provozovnu obviněného. Vzhledem k tomu, že dveře provozovny byly otevřené a před vchodem se nacházel na chodníku reklamní poutač, usoudila jsem, že má směnárna otevřeno. Když jsem procházela po chodníku kolem vstupních dveří, bylo vidět dovnitř do směnárny. V době méj obhlídky se v provozovně obviněného nikdo nenacházel. Po provedené obhlídce jsem se vrátila do auta, sdělila kolegovi, že má směnárna otevřeno a předala mu finanční hotovost určenou ke směně. Poté kolega H. šel provést kontrolní nákup. Já jsem rovněž vystoupila z vozidla, abych lépe viděla na provozovnu a mohla zpovzdálí kontrolovat, zde je vše v pořádku. Viděla jsem, že kolega H. vešel do provozovny obviněného, a že nikdo jiný po celou dobu úkonu do provozovny obviněného nevešel, ani ji neopustil.“
39. K dotazům oprávněné úřední osoby pak svědkyně uvedla, že v provozovně obviněného nikdy nebyla. Jejím úkolem byla administrovat kontrolní směnu a sledovat zpovzdálí provozovnu, kde byl prováděn kontrolní nákup. Toto je běžná praxe druhého kontrolního pracovníka, který přímo neuskutečňuje kontrolní nákup. Z důvodu bezpečnosti je snaha mít přehled o celkovém dění v provozovně a jejím okolí. Provozovna měla otevřeno. Toto zjistila z obhlídky, kterou vykonala před vlastním kontrolním nákupem. Provozovna měla typické výdejové okénko s pultíkem a po levé straně z pohledu kontrolujícího se nacházela tabule se směnnými kursy. Na první pohled nebylo zřejmé, že obviněný poskytuje nějaké další služby. Před cestou měli s veřejně dostupných zdrojů zjištěno, že provozní doba obviněného je pondělí - neděle od 9 do 17 hodin, tzn. bez polední pauzy. Svědkyně dále uvedla, že Mgr. H. viděla vcházet do provozovny i z ní vycházet. Směňované finanční prostředky měl uložené v peněžence, veškeré finanční prostředky ve výši 35 000 Kč mu předala osobně v autě. Po provedené směně jí Mgr. H. předal valuty v celkové výši 1 302 EUR, 2 Kč a 2 orazítkované samostatné prodejní doklady.
40. Svědek H. ve své výpovědi uvedl následující: „(...) Kolegyně M. vystoupila z auta a šla na obhlídku provozovny, aby zjistila, zda je otevřená a zda tedy je možné provést kontrolní nákup. Poté co se kolegyně M. po cca pěti minutách vrátila a sdělila mi, že provozovna otevřená je, předala mi hotovost ve výši 35 000 Kč, tu jsem si vložil do peněženky. Při vstupu do otevřené provozovny obviněného ve 12:35 hodin za směnárenským okénkem nejprve nikdo nebyl, ale po pár vteřinách zadní části provozovny přišel směnárník. Pozdravil jsem v anglickém jazyce: „Good afternoon sir“ a sdělil svůj požadavek na provedení směny, rovněž v anglickém jazyce: „Would you be so kind and exchange me Czech crown to Euro please? Směnárník souhlasně kývl hlavou, převzal

ode mě hotovost ve výši 35 000 Kč a odešel do zadní části provozovny. Celou dobu jsem setrval v provozovně a čekal, až se směnárník vrátí. Doba, kterou směnárník trávil v zadní části provozovny, mi připadá velmi nestandardní, proto jsem se pravidelně díval na své hodinky. Po 15 minutách v čase 12:52 směnárník nakonec ze zadní části provozovny vyšel a předal mi bez provedení řádné identifikace dle AML zákona celkem 1 302 EUR, 2 Kč a 2 samostatné pokladní doklady na 802 EUR a 500 EUR, které před předáním orazítkoval. Finanční hotovost ve výši 1 302 EUR, 2 Kč i 2 samostatné pokladní doklady jsem vložil do peněženky a předal ve služebním voze kolegyni M., ta si je přepočítala a uložila do peněženky určené pro kontrolní nákupy. Poté jsme z parkoviště odjeli.“

41. K dotazům oprávněné úřední osoby pak svědek uvedl, že v provozovně žalobce přede dnem 13. 8. 2020 nebyl, a to ani soukromě ani služebně. Na chodníku před provozovnou byl poutač s nápisem „Wechsel Change“, vedle provozovny se ve stejné budově nacházela prodejna, respektive „market“. Zda žalobce nabízel jiné služby v této provozovně, svědku nebylo známo, a ukazatel stojící před provozovnou informoval jen o směnárně. Provozovna měla otevřeno, otvírací dobu si před příjezdem ověřili z veřejně dostupných zdrojů. Žalobce neuvedl ničeho o tom, že by provozovna byla zavřena, v době provádění kontrolního nákupu se vládní opatření z důvodu omezení šíření pandemie Covid - 19 nevztahovala na směnárenské služby. Pokladní doklady byly opatřeny razítkem s uvedením jména, příjmení a telefonního čísla žalobce jeho cestovní kanceláře a IČO.
42. Součástí spisu je rovněž internetový výpis firem, z něhož se podává, že směnárna žalobce měla otevírací dobu od 9 do 17 hodin bez polední pauzy, od pondělí do neděle. Ve spise jsou rovněž založeny kopie dvou pokladních dokladů, na nichž je uvedeno datum 13. 8. 2020 dále částka 802 a částka 500 EUR a otisk razítka, na němž je uvedeno: M. Š. * cestovní agentura * K. T., IČO a telefon.
43. Po doplnění dokazování správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí o přestupku ze dne 13. 9. 2020 11, č. j. FAÚ-80361/2021/032. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku neplnění povinností při identifikaci a kontrole klienta podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona, kterého se dopustil tím, že jako osoba oprávněná ke směnárenské činnosti, tedy povinná osoba podle § 2 odst. 1 písm. b) bod 10 AML zákona, porušil povinnost uloženou v § 7 odst. 1 AML zákona, neboť v rámci kontrolní směny převyšující hodnotu 1 000 EUR neprovedl ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) AML zákona dne 13. 8. 2020 ve 12:52 hodin v provozovně na adrese K., T., při prodeji valut (z pohledu směnárníka) ekvivalentu tuzemské měny ve výši 35 000 Kč (odpovídající směnné částce ve výši 1 302 EUR) identifikaci klienta, předmětné povinnosti se vyhnul tím, že požadovanou směnu formálně rozdělil na 2 prodejní doklady ve výši 500 EUR a 802 EUR.
44. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 95 000 Kč. Co se týče výše pokuty, správní orgán prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobce za rok 2019 žalobce uskutečnil v celkovém objemu nákup 2 831 967 Kč a prodej 2 831 976 Kč. Příjem žalobce v roce 2018 činil 136 524 Kč v roce 2019 185 699 Kč. Při ukládání výše pokuty správní orgán vyšel ze zásady, že uložená pokuta musí na pachatele přestupku působit výchovně, avšak nesmí být likvidační, k tomu odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
45. Proti rozhodnutí žalobce podal odvolání, v němž namítl, že výsledky svědků fakticky potvrzují jeho tvrzení, že ve 12:52 žádná kontrola neproběhla, žádná kontrola nebyla

zahájena, a to z toho důvodu, že provozovna byla uzavřena. U přepážky směnárny k žádné směně nedošlo a žalobce se tedy přestupku nedopustil.

46. Žalobce citoval z výpovědí obou svědků s tím, že svědek H. uvedl, že: „*kontrolní nákupy jsme v provozovně obviněného provedli s kolegyní Ing. A. M.*“, zatímco Ing. A. M. uvedla, že v provozovně nikdy nebyla. Jeden ze dvou svědků tedy uvedl nepravdivé svědectví.
47. Dále namítl, že svědkyně uvedla, že v době její obhlídky se v provozovně obviněného nikdo nenacházel, nebo že v provozovně nikdy nebyla, potom není zřejmé, na jakém základě správní orgán považuje její výpověď za usvědčující důkaz. Svědkyně nemohla nic vidět ani slyšet. Její výpověď je nekonzistentní, uvádí, že v autě si valuty opět přepočítala, žalobce nerozumí, proč by si svědkyně valuty opětovně přepočítávala, když tak dosud učinit nemohla. Klade otázku, zda je svědkyně měla již před zahájením kontroly.
48. Svědek uvedl, že do provozovny žalobce vstoupil ve 12:35 hodin, což je rozporné s napadeným rozhodnutím, kde je uveden čas 12:52 hodin. Žalobce mohl vstoupit maximálně do vedlejší provozovny, což potvrzují doklady z cestovní agentury. Žalobce vytkl správnímu orgánu prvního stupně, že se s těmito rozporů vůbec nevypořádal.
49. Žalobce dále namítl, že totožnost člena kontrolní skupiny mu byla z dřívějšíka známa a tedy není naplněna materiální podmínka správního trestání.
50. Jelikož z vyžádaných výkazů směnářenských obchodů za rok 2020 zaslaných Českou národní bankou vyplývá v souhrnných údajích částka 0, když žádná směna nebyla realizována, neboť směnárna byla uzavřena kvůli pandemii Covid-19, správní orgán k tomu nepřihlédl.
51. Žalobce setrval na tvrzení, že směnárna byla zavřená, neboť v období od 11 do 13 hodin má přestávku na oběd. Pokud svědci uvedli, že si otevírací dobu ověřili z veřejně dostupných strojů, neuvedli z jakých, přičemž žalobce tvrdí, že takové zdroje neexistují. Veřejným zdrojem nemůže být jakási 20 let stará databáze, v níž jsou uvedeny údaje bez autorizace žalobce.
52. Dále namítl, že svědek H. nemohl vidět žádný bok trezoru, neboť ten žalobce v provozovně nemá a rovněž nemůže hovořit o zadní části provozovny, neboť taková část provozovny neexistuje. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí nereflektuje skutečnost, že doklady nejsou ze směnárny, je na nich razítko cestovní agentury. Pro směnárnu má žalobce jiné doklady.
53. Žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně postupoval v rozporu se základními zásadami správního řízení, nedostatečně zjistil skutečný stav věci nezbytný pro vydání rozhodnutí. Dále namítl, že výše uložené pokuty je likvidační, od roku 2020 žalobce nemá žádné výdělků, podnikání je pro něj dlouhodobě ztrátovou záležitostí.
54. Co se týče třetí žalobní námitky spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, městský soud konstatuje, že obecně o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24). Povinnost řádného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).

55. Městský soud v Praze přezkoumal obsah napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že jeho odůvodnění je řádné a v souladu s citovanou judikaturou. Žalovaný se řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami, podrobně se zabýval výpověďmi obou svědků F. H. i A. M., konstatoval, že případné nesrovnalosti ve výpovědích nemají vliv na věrohodnost svědků, žalobce je mohl odstranit během případné konfrontace při ústním jednání, kterého se však nezúčastnil. Co se týče tvrzení žalobce, že provozovna byla uzavřená, odvolal se na veřejně dostupné stroje: www.tanvald.cz a www.idatabaze.cz, z níž vyplývá, že směnárna otevřená byla. Žalovaný konstatoval, že k porušení zásady materiální pravdy nedošlo. Co se týče námitky likvidačního charakteru uložené pokuty, žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, s tím, že se závěry zde uvedenými ztotožňuje. Rovněž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2013, č. j. 6As 64/2013-66, tedy na možnost rozložení úhrady na splátky, kdy konkrétně v případě žalobce by bylo možné povolit splácení vyměřené pokuty po dobu šesti let, což by v případě žalobce činila 1 320 Kč měsíčně, tato částka likvidační není.
56. Napadené rozhodnutí dostojí všem požadavkům, které jsou z hlediska přezkoumatelnosti jeho odůvodnění a povinnosti vypořádat se s odvolacími námitkami na ně jak zákonem, tak i na něj navazující judikaturou kladeny. V pořadí třetí žalobní námitka není důvodná.
57. Co se týče první a druhé žalobní námitky, žalobce opakuje v podané žalobě shodné námitky, jako v podaném odvolání. Zdejší soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128).
58. Podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2020, *povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost identifikace klienta podle § 7.*
59. Podle § 7 odst. 1 AML zákona *povinná osoba provede identifikaci klienta nejpozději tehdy, kdy je zřejmé, že hodnota obchodu překročí částku 1 000 EUR, pokud tento zákon dále nestanoví jinak.*
60. Podle § 3 správního řádu, *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
61. V předmětné věci bylo nepochybně prokázáno, že žalobce se jednání, které mu bylo kladeno za vinu, dopustil. Žalobce provozoval směnárnu na adrese K., T. Dne 13. 8. 2020, v rámci provádění kontroly, směnil částku 35 000 Kč za částku 1 000 EUR a 2 Kč, aniž by provedl identifikaci klienta, který si směnu vyžádal. Tímto klientem byl svědek F. H. Zjištěné skutečnosti vyplývají z protokolu o kontrole, výpovědí obou svědků a opatřených pokladních dokladů s částkou 500 EUR a 802 EUR.
62. Městský soud v Praze neshledal, že by ve výpovědích svědků byly rozpory, které žalobce namítá. Z jejich výpovědí zcela zjevně vyplývá, že kontrolu prováděli spolu, tedy ve dvojici,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

příčemž měli rozdělené úkoly, svědkyně M. nejprve obhlédla okolí provozovny a ověřila, že provozovna je otevřená, samotného kontrolního nákupu se však již neúčastnila, ten provedl svědek H. sám. Svědek jednoznačně potvrdil, že k výměně korun za eura došlo. Z jejich výpovědí rovněž vyplývá, že svědkyně M. v provozovně nebyla, stála opodál, kontrolní nákup provedl pouze svědek H. Pokud svědek uvedl, že kontrolní nákup provedli s kolegyní M., je třeba jeho výpověď chápat tak, že společně byla prováděna kontrola, v rámci níž měli rozdělené úlohy. Z toho pak logicky vyplývá, že vyměněný finanční obnos pak svědkyně M. kontrolovala v autě, kde si valuty přepočítala. V souladu s údaji uvedenými v protokolu o kontrole je rovněž časový údaj, svědek H. vstoupil do provozovny ve 12:35 hodin, směna však trvala určitou dobu, takže samotný kontrolní nákup byl realizován až v 12:52 hodin. Otevírací doba provozovny, jak vyplývá z opatřených důkazů, byla dohledatelná na webových stránkách, není podstatné, zda žalobce tyto informace autorizoval. Výpověďmi obou svědků je rovněž jednoznačně vyvrácena verze žalobce, tedy jeho tvrzení, že provozovna byla uzavřena, buď z důvodu pauzy na oběd, nebo s ohledem na pandemii Covid19. Z jakého důvodu je na vydaných pokladních dokladech razítko cestovní agentury, pak může zodpovědět jedině žalobce, který tyto pokladní doklady vydal, nikoliv kontrolující osoby. Není rozhodné, zda žalobce svědka znal z dřívějšíka či ze sociálních sítí, jeho povinností bylo provést identifikaci nakupující osoby.

63. Žalobce sice oponuje skutkovým závěrům, které ve věci správní orgán prvního stupně učinil a žalovaný co správné stvrdil, sám však nepředkládá žádnou vlastní verzi události, která by vysvětlovala, jak se do dispozice kontrolujících osob dostaly doklady, na nichž je uvedeno datum 13. 8. 2020 dále částka 802 a částka 500 EUR a otisk razítka, na němž je uvedeno: M. Š. * cestovní agentura * K. T., IČO a telefon a které jednoznačně prokazují, že k výdeji částek došlo.
64. Z komentářové literatury k AML zákonu vyplývá, že „[j]edním z účelů zákona je uchovávaní stop po přesunech majetku, včetně záznamu o tom, od koho a ke komu se daný majetek přesouval. Předpokladem pro zmapování a dohledání původu majetku je existence korektních údajů o konkrétní fyzické osobě, která s majetkem v minulosti disponovala nebo stále disponuje. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby povinná osoba, která s majetkem klienta přijde do styku, a mohly by přes ni tudíž být vyprány nelegální výnosy nebo by v souvislosti s prováděním své činnosti mohla jakoukoliv nelegální aktivitu detekovat, své klienty identifikovala v zákonem stanovených případech, stanoveným způsobem a ve stanoveném rozsahu.
65. V případě jednorázového obchodu (§ 4 odst. 1) má povinná osoba za povinnost provést identifikaci klienta před jeho uskutečněním, a to nejpozději v okamžiku, kdy je zřejmé, že hodnota obchodu překročí částku 1 000 EUR. Povinná osoba má možnost nastavit si vlastní hranici, od které bude v případě samostatného obchodu provádět identifikaci. Tato hranice by měla vycházet z provedeného hodnocení rizik (§ 21a). Nestanoví-li si tuto hranici, vzniká jí povinnost provést identifikaci automaticky, je-li patrné, že hodnota obchodu dosáhne částky 1 000 EUR.“ (§ 7-29b ČÁST DRUHÁ ZÁKLADNÍ POVINNOSTI POVINNÝCH OSOB. In: KATOLICKÁ, Michaela, Ján BÉREŠ a Michaela HLADKÁ. Zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-3-24]. ASPI_ID KO253_2008CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
66. Žalobce svým jednáním porušil povinnost, která je mu výslovně uložena zákonem a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2020. Prvá ani druhá žalobní námitka není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

67. Pokud jde o výši pokuty, správní orgán prvního stupně správně vyšel z dokladů o ekonomické situaci žalobce, které měl k dispozici. Podle § 44 odst. 1 písm. a) AML zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2020, bylo možno za přestupek uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč, pozdější (aktuálně účinná právní úprava není pro přestupce příznivější, nyní je stejný přestupek ohrožován pokutou 10 000 000 Kč). Uložená pokuta ve výši 95 000 Kč nedosahuje ani desetiny zákonné výměry.
68. Rámec judikatury týkající se zákazu likvidačních pokut vymezil svými rozhodnutími především Ústavní soud. Plenární nález ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, č. 405/2002 Sb., jímž Ústavní soud zrušil část § 106 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), která stanovila dolní hranici pokuty za jiný správní delikt podle stavebního zákona ve výši 500 000 Kč. Ústavní soud posuzoval, zda toto zákonodárcem zvolené řešení je legitimním zásahem do základních práv - v daném případě do práva vlastnit majetek. Ústavní soud přitom vycházel z toho, že ne každé odnětí majetku na základě pokut, příp. poplatků a daní zakládá zásah do vlastnických práv, nýbrž jen takové, jež majetkové vztahy dotčeného subjektu zásadně mění, tj. tak, že mění celkovou majetkovou pozici „zmařením samé podstaty majetku“. V případě podnikajících osob je vyloučen zásah, v jehož důsledku by byla „zničena majetková základna pro další podnikatelskou činnost“. Nepřípustné jsou tudíž podle Ústavního soudu takové pokuty, jež mají „likvidační charakter“, čímž Ústavní soud rozumí i takové případy, v nichž pokuta natolik přesáhne možné výnosy z podnikání, že se podnikatelská činnost v podstatě stává bezúčelnou (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období). Ústavní soud dále upozornil na nebezpečí likvidační pokuty spočívající v dopadech na pachtelovo okolí, a to zejména u podnikajících fyzických osob vzhledem k tomu, že není oddělen jejich soukromý majetek a majetek určený k podnikání. V daném případě dospěl Ústavní soud k závěru, že posuzovaná dolní hranice výše pokuty je v rozporu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť „paušalizuje závažnost protiprávního jednání, což vede k omezení možnosti správního orgánu přihlédnout ke konkrétním okolnostem případu, osobě delikventa a k jeho poměrům“.
69. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, „[l]ikvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“
70. Z podkladů, které měl k dispozici žalovaný, takové okolnosti nevyplývají, žalobce v roce 2018 dosáhl příjmu, který konkrétně činil dle § 7 zákona č. 586/19 90 Sb., o dani z příjmu částku 136 524 Kč a dle § 9 tohoto zákona 105 528 Kč (příjem z pronájmu) v roce 2019 podle § 7 zákona 185 699 Kč a dle § 9 68 312 Kč. Uložení pokuty ve výši 95 000 Kč je pro žalobce citelné, ale bezprostřední hrozbou pro zachování jeho podnikatelské činnosti není. Jak správně uvedl, žalovaný, dopad uložené pokuty lze zmírnit jejím rozložením do splátek.
71. V řízení před žalovaným a ani v řízení před městským soudem žalobce nepředložil žádné podklady, na základě kterých by bylo lze dovodit, že pokuta je způsobilá přivodit mu platební neschopnost, donutit ukončit podnikatelskou činnost, či způsobit existenční potíže ve smyslu shora citovaného usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu. Toto břemeno

přitom leželo primárně na žalobci (i k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

72. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
73. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. března 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.